

майка Черни крапи носи,—Крѣпа са додира, Тя я не опира Мене живѣ жалѣ. З. 78.

Додражѣ ми *м. св.* **Додражѣва ми** *м. дл.* мнѣ станеть пріятно, мнѣ пріятно: Милый славей съ сладка пѣсень Пакъ безъ сынъ ме задържѣ; И безъ мѣсяцъ гледъ чудесень Тѣй стъмненъ ми додражѣ. *Сб. 115.*

Додрѣмѣ *м. св.* задремлю: Че му ся дрѣмка додрѣма (*И имѣ одолѣа сонъ*). *Д. 41, 12.* Че ѹ са дрямка додряма. *Д. 43, 31.* Па ю се дремка додрема, Та ѣ лѣгнала, заспала На тыя равни друмове. *Ч. 337.*

Додрѣжамъ *м. св.* сдержу: (*Девойки-те*) после целуваеъ секира-та и сѣ кѣлватъ, ако некая не додрѣжитъ збор-отъ и сѣ разделитъ на Лазара, да не сѣ слентъ како желѣзо-то *М. р. 522.*

Додѣ Дойдѣ *м. св.* **Дохождѣмъ** *м. дл.* 1) приду, прихожу; пріѣду, пріѣзжаю: На двора джелати додохъ. *Д. 30. 55—56.* Дошло ѣ време за сватба. *Д. 49, 5.* А Печенѣзи дойдѣтъ въ кѣщи. *Р. 40.* Азъ штѣ подира да додѣ. *Д. 88, 37—38.* Язе пѣта не си знаямъ, Да си пойдамъ на бѣлъ Дунавъ И да пойдамъ и да дойдѣмъ, *М. 19.* Татко ти доитъ жертва да чинитъ. *М. 29.* Сетнѣ дойде кѣмъ Недѣ (*Потомъ подошелъ къ Недѣ*). *Р. 61.* Поатникъ е дошлоалъ, сноахулю. *Ч. 323.* Хора-та са радоваха, че притежаватъ единъ чужденецъ дошълъ отъ толкова далеко место въ това село. *Л. Д. 1875 р. 133.* Тръпи, душо, до ще Великденъ. *Ч. 232.* Нека нека бела Ано! Сега есенъ, та до есенъ, Дойке есенъ да те земамъ. *В. 207.* Зла мечка стрѣвница вечеръ кѣсно дохожда. *Д. 16—17.* Царь-атъ разболѣся, не може да си дойде (*Король заболѣа и не могъ продолжатъ пути*). *Р. 58.* 3) настану, настаю: Зима-та прѣминѣ, дойде пролѣтъ. *Р. 135.* 4) пріѣду, прихожу обратно, возвращусь, возвращаюсь: День не минуваше да не доди у дома. *Л. Д. 1870, 167.* Че щѣ да отидѣ в чиста свѣта Гора, калугер щѣ идѣ, духовникъ щѣ додѣ *Д. 74, 6—7.* Хора-та ходѣтъ за неделя, Младо Турче за ден ходи, за ден ходи и си доде. *Д. 50. 47—49.* Легка ви ношѣ! прощавайте какини, послѣ малко пакъ щѣмъ ви до. *Пк. 90.* 5) дѣлаюсь, случаясь: Менѣ не ѣ бѣда дошла, Сега ѣ менѣ бѣда На правина несторена. *Д. 30. 7, 11—13.* 6) достанусь, придусь: Утрѣ коначь-тъ иде съ другѣ мотыкѣ, нѣ съ неж и копань-та му дойде потяжка, па и работа-та му не спори. *Л. Д. 1869. р. 168.* 7) вѣвѣшу, вѣшу: Тогава вода-та ся отлива, а талогътъ ся изсушава; да рѣчемъ, че тоя талогъ е дошълъ 48 грамма. *Л. Д. 1872. р. 240.* Е тя е добра, трѣба да е дошла четиры оки. *Л. Д. 1870. р. 168.* Сѣко зърно (бисеръ) дохождаше (теглѣше) по два драма. *Х. II, 93.* 8) созрѣю: Брада-та му израс-